Lietas Nr. 13310000114
Lietas arhīva Nr. K24-0055-16/2
(izdalīta no lietas Nr.11310042310)

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2016.gada 18.aprīlī

Ogres rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei **Ainai Tatarčukai**
un aizstāvei **Mārītei Kozlovskai,**
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2016.gada 18.aprīlī krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.)*.

Tiesa konstatēja

/pers. A/ un /pers. B/ un /pers. C/, t.i., personas, kuras notiesātas ar Ogres rajona tiesas 2014.gada 19.marta spriedumu lietā Nr.11310042310, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) šādos apstākļos:

2010.gada 22.jūnijā ap plkst.1.00 /pers. A/ un /pers. B/, un /pers. C/, t.i., personas, kuras notiesātas ar Ogres rajona tiesas 2014.gada 19.marta spriedumu lietā Nr.11310042310 (turpmāk – **notiesātie**), vienojās par luksoforu akumulatoru zādzības izdarīšanu uz ceļa Rīga-Ērgļi, kur veica remontdarbus. Darbojoties personu grupā, saskaņā ar iepriekš panākto vienošanos, slepeni, uzskatot, ka viņu darbības neviens nenovēro, zādzības nolūkā, darbojās kopīgi un saskaņoti, kur katram bija sava loma noziedzīga nodarījuma īstenošanā.

/pers. A/, pildot savu lomu zādzības izdarīšanā, vadīja viņam piederošu automašīnu BMW 316, visi trīs aizbrauca līdz vietai, kur tika veikti ceļa Rīga-Ērgļi remontdarbi, un notiesātie /pers. B/ un /pers. C/ nozaga pie Rīga-Ērgļi autoceļa pirms ceļa zīmes „Līčupes" (virzienā uz Ērgļiem) novietoto SIA /Nosaukums A/ piederošo luksofora akumulatoru 137 Ls (194,93 EUR) vērtībā un ievietoja to /pers. A/ vadītās automašīnas bagāžniekā. Turpinot noziedzīgo nodarījumu, lai izdarītu luksoforu akumulatoru zādzību, /pers. A/ pabrauca ar automašīnu 300 metrus tālāk pa ceļu virzienā uz Ērgļiem, un notiesātie /pers. B/ un /pers. C/ nozaga ceļa kreisajā pusē novietoto SIA /Nosaukums A/ piederošo luksofora akumulatoru 137 Ls (194,93 EUR) vērtībā un ievietoja to automašīnas bagāžniekā. Turpinot noziedzīgo nodarījumu, /pers. A/ pabrauca ar automašīnu 20 metrus tālāk pa ceļu virzienā uz Ērgļiem, kur notiesātie /pers. B/ un /pers. C/ nozaga pirms autobusu pieturas „Skroderi" novietoto SIA /Nosaukums A/ piederošo luksofora akumulatoru 137 Ls (194,93 EUR) vērtībā un ievietoja to automašīnas bagāžniekā, pēc tam no notikuma vietas visi trīs aizbrauca un tādā veidā nozaga SIA /Nosaukums A/ piederošo mantu 411 Ls (584,80 EUR) vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.)*.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais **/pers. A/** sevi par vainīgu **atzina pilnīgi** izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, t.i., atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju, atzina radītā kaitējuma novērtējumu, kuru ir atlīdzinājis.

Apsūdzētais izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un izvērtējot aizstāves M.Kozlovskas un prokurores A.Tatarčukas iztiesāšanā izteiktos viedokļus, ka pierādījumu pārbaudi var neveikt, **saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem** tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apzinādamies tiesas izskaidroto procesuālo būtību un sekas.

Tiesai, kas ir iepazinusies ar lietas materiāliem un ir tos pārbaudījusi, nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas *(likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.)*.

Apsūdzētā /pers. A/ **vainīgumu** izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas *(likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.)* **tiesa atzīst par pilnībā pierādītu** un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu apsūdzētā Rolanda Pilsētnieka izdarītajām darbībām, kvalificējot tās pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, **tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju.**

Apsūdzības faktiskie apstākļi, kurus pilnībā atzīst apsūdzētais, atbilst Krimināllikuma 175.panta otrās daļas dispozīcijā norādītā noziedzīgā nodarījuma sastāva nepieciešamajam un pietiekamajam pazīmju kopumam.

Par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais **ir sodāms.**

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzēto /pers. A/ personu raksturojoši dati un noskaidrots: dzimis /datums/ Ērgļos, Latvijas pilsonis (lietas 51.lapa), 9 klašu izglītība, Vangažu arodvidusskolā ieguvis autoatslēdznieka specialitāti, neprecējies (lietas 144.lapa), dzīvo faktiskā kopdzīvē, apgādībā ir 2007.gada 25.novembrī dzimis dēls /pers. D/ (lietas 143.lapa), līdz apcietinājumam

strādāja celtniecībā bez darba līguma noslēgšanas, nav reģistrēts narkologa, psihiatra uzskaitē (lietas 58.-59.lapa), deklarētā dzīvesvieta /adrese C/, faktiskā dzīvesvieta /adrese A/, 2014.gada 22.maijā norādītā dzīvesvieta /adrese B/ (lietas 145.lapa).

Uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi /pers. A/ nebija tiesāts (lietas 57.lapa). Ar Aizkraukles rajona tiesas 2011.gada 20.janvāra spriedumu /pers. A/ notiesāts pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas, 180.panta otrās daļas, 185.panta pirmās daļas un 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, 55.panta nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu un 2 (diviem) mēnešiem, uzliekot par pienākumu piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem. Spriedums spēkā stājies 2011.gada 11.februārī. Ar Aizkraukles rajona tiesas 2012.gada 22.februāra lēmumu /pers. A/ nolemts izpildīt noteikto brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem pēc Aizkraukles rajona tiesas 2011.gada 20.janvāra sprieduma. Lēmums stājies spēkā 2012.gada 6.martā (lietas 148.-153.lapa).

/pers. A/ administratīvi sodīts divas reizes, pēdējo – 2014.gada 15.decembrī ar naudas sodu 421 EUR apmērā (lietas 154.lapa).

Pirmstiesas procesā /pers. A/ aizturēts 2010.gada 24.oktobrī plkst.11.15 un atbrīvots 2010.gada 25.oktobrī plkst.13.00 (lietas 43., 44.lapa).

Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.)* apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas klasificējas kā smags noziegums, par kura izdarīšanu likums paredzēja brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz sešiem gadiem.

Analoga klasifikācija ir arī spēkā esošajā redakcijā, bet soda sankcija ir labvēlīgāka. Šobrīd spēkā esošajā likuma redakcijā Krimināllikuma 175.panta otrās daļas soda sankcija paredz alternatīvu iespēju pamatsodu noteikšanā.

Saskaņā ar klasifikāciju šim noziedzīgajam nodarījumam ir pietiekami augsta sabiedriskās bīstamības pakāpe jeb apdraudējuma raksturs, jo šādai klasifikācijai atbilstošo noziedzīgo nodarījumu gadījumos kriminālprocesu veic sabiedrības interesēs neatkarīgi no tās personas gribas, kurai nodarīts kaitējums, ņemot vērā Kriminālprocesa likuma 7.panta pirmajā daļā noteikto.

Kaitējuma novērtējums.

Ar savu noziedzīgo rīcību apsūdzētais /pers. A/ radīja kaitējumu SIA /Nosaukums A/ tiešā mantiskā zaudējuma veidā 411 Ls jeb 584,80 EUR apmērā, kā arī cēloniski radīja papildu kaitējumu mantiskā zaudējuma veidā 211,60 Ls jeb 301,08 EUR apmērā, ko veidoja ceļa izdevumi akumulatoru nomaiņas procesā un pārstāvja ceļa izdevumi.

Saskaņā ar apsūdzību tiešo mantisko zaudējumu 411 Ls jeb 584,80 EUR apmērā tiesa novērtē kā mantisko zaudējumu, kas nedaudz vairāk kā divas reizes pārsniedz vienas minimālās mēnešalgas apmēru zādzības izdarīšanas laikā, kas 2010.gadā bija 180 Ls.

Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts *(likuma redakcijā, kas bija līdz 01.04.2013.)* paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā zādzībā un nožēlojis izdarīto pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli /pers. A/ **saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā** paredzēto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktu *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.)* par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais labprātīgi atlīdzināja SIA /Nosaukums A/ zaudējumu uzturētās kaitējuma kompensācijas 101,12 EUR apmērā.

Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā izsmeļoši uzskaitītos atbildību pastiprinošus apstākļus apsūdzētā /pers. A/ darbībās tiesa nekonstatē.

Apsūdzētā personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā tiesas izmeklēšanā pārbaudīto un noskaidroto raksturojošo informāciju.

Tiesa vērtē apsūdzētā attieksmi, kas ir tiesas izmeklēšanā paustā nožēla.

Tiesas vērtējumā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā apsūdzētais nebija pietiekami kritisks cēloņu un seku kopsakarību izvērtēšanā un izpratnē, rīkojoties bezatbildīgi un nerespektējot citas personas īpašuma neaizskaramību un likumu.

Pēc raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā uzdotiem jautājumiem tiesai ir radusies pārliecība, ka apsūdzētais izpratis savas rīcības kaitīgo un neatļauto raksturu un likumpaklausību kā prioritāti turpmāk.

Tiesas motīvi soda veida un mēra noteikšanā.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa izvērtēja valsts apsūdzētājas un aizstāves izteiktos viedokļus tiesas debatēs.

Valsts apsūdzētāja uzskatīja, ka apsūdzētajam pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas sods nosakāms, ņemot vērā likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktu, kas noteic, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas brīdī, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā, ka pagājuši gandrīz seši gadi kopš noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīža, valsts apsūdzības uzturētāja uzskatīja, ka ir pamats piemērot Krimināllikuma 49.^{1}panta pirmās daļas 3.punkta nosacījumus, un apsūdzētajam nosakāms cits, vieglāks soda veids, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā, proti, /pers. A/nosakāms piespiedu darbs uz 100 (viens simts) stundām.

Cietušās SIA /Nosaukums A/ pārstāvis /pers. E/ neizmantoja tiesības piedalīties tiesas sēdē.

Apsūdzētā /pers. A/ aizstāve tiesas sēdē lūdza pie soda noteikšanas ņemt vērā to, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts gandrīz sešus gadus atpakaļ, līdz ar to pārkāptas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un, nosakot sodu, lūdza ņemt vērā Krimināllikuma 49.^{1}panta nosacījumus un noteikt sodu piespiedu darba veidā.

Apsūdzētais /pers. A/ pēdējā vārdā lūdza tiesu piemērot viņam sodu piespiedu darba veidā.

Izvērtējot viedokļus, noziedzīga nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, atbildību ietekmējošos apstākļus un apsūdzētā personības novērtējumu, kas konstatēts šajā spriedumā, lai sasniegtu soda mērķi, kas noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā bija sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, un šobrīd spēkā esošajā redakcijā tas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam ir nosakāms turpmāk minētais soda veids un apmērs.

2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punkts noteic, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas brīdī,

ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Krimināllikuma 175.panta otrās daļas soda sankcija *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.)* paredzēja kā soda veidu tikai brīvības atņemšanas sodu. Tiesas ieskatā brīvības atņemšanas sods nav atbilstošs izdarītās zādzības raksturam neatkarīgi no klasifikācijas, nav atbilstošs zaudējuma apmēram un apsūdzētā personībai, ņemot vērā laiku, kāds ir pagājis no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas līdz sprieduma taisīšanai, t.i., gandrīz seši gadi, tiesa uzskata, ka nav adekvāti sodīt ar brīvības atņemšanu un noteikt pārbaudes laiku.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka laiks, kāds pagājis no zādzības izdarīšanas, nav saprātīgs termiņš Kriminālprocesa likuma 14.panta izpratnē, raugoties uz apsūdzētā kā indivīda tiesībām uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Tiesas ieskatā ir pamats Krimināllikumā paredzēto labvēlīgāku tiesisko seku piemērošanai.

No Krimināllikuma 49.[1]panta pirmajā daļā paredzētajām tiesiskajām sekām tā saucamajai nemateriālajai tiesību pārkāpuma kompensēšanai uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā tiesa izraugās 3.punktā paredzēto iespēju apsūdzētajam /pers. A/ noteikt citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts Krimināllikuma 175.panta otrās daļas soda sankcijā, kura bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Tiesas vērtējumā atbilstošs soda veids ir piespiedu darbs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu piespiedu darbs [..] ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais [..] izcieš, veicot dzīves vietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespiedu darbu tiesa vērtē kā efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam. Šāda soda piemērošanai tiesa nekonstatēja objektīvus šķēršļus. Tiesa atzīst piespiedu darbu par atbilstošu sodu apsūdzētajam arī tāpēc, ka tas ir otrs vieglākais pamatsods, tas ir mazāk personas brīvību ierobežojošs.

Piespiedu darbu kā samērīgu un atbilstošu tiesa vērtē arī tāpēc, ka analogs soda veids tika piespriests /pers. B/ un /pers. C/ par šo pašu noziedzīgo nodarījumu ar Ogres rajona tiesas 2014.gada 19.marta spriedumu.

Tiesas izraudzītajam soda veidam apmērs nosakāms uz 100 (simtu) stundām, t.i., vairāk kā abām notiesātajām personām, ņemot vērā, ka kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā pēc 2014.gada 19.marta, kad tika notiesāti /pers. C/ un /pers. B/, nav panākta turpmāk paša apsūdzētā /pers. A/ rīcības dēļ, izbraucot no valsts laikā, kad nav pabeigta krimināllietas iztiesāšana, kā rezultātā kriminālprocess tika sadalīts, izsludinot /pers. A/ meklēšanā un piemērojot apcietinājumu kā drošības līdzekli.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ var nenoteikt Krimināllikuma 175.panta otrās daļas soda sankcijā alternatīvi piemērot paredzēto papildsodu – mantas konfiskācija. Tiesa ņem vērā to, ka no 2013.gada 1.aprīļa, lai piemērotu mantas konfiskāciju, ir konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama, kas izriet no Krimināllikuma 42.panta trešās daļas noteikumiem. Bet šajā procesā par apsūdzētā mantu tādu ziņu nav un iztiesāšanā tādas netika iesniegtas vai iegūtas.

Lemjot par sodu, tiesa izvērtēja faktu, ka /pers. A/ notiesāts ar Aizkraukles rajona tiesas 2011.gada 20.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas, 180.panta otrās daļas, 185.panta pirmās daļas un 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, 55.panta nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem, uzliekot par pienākumu piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem. Spriedums spēkā stājies 2011.gada 11.februārī. Savukārt 2012.gada 22.februārī ar Aizkraukles rajona tiesas lēmumu /pers. A/ nolemts izpildīt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem pēc iepriekš minētā sprieduma. Lēmums spēkā stājies 2012.gada 6.martā.

Aizkraukles rajona tiesā nozīmēta tiesas sēde jautājuma izlemšanai par minētā nolēmuma izpildes noilgumu.

Ņemot vērā minēto, lai nepasliktinātu apsūdzētā /pers. A/ stāvokli, tiesa **šajā spriedumā galīgo sodu nenosaka.**

Kaitējuma kompensācija.

SIA /Nosaukums A/ pirmstiesas procesā bija pieteicis kaitējuma kompensāciju 211,60 Ls jeb 301,08 EUR apmērā, ko veidoja cēloniski radītais mantiskais zaudējums, kas bija ceļa izdevumi akumulatoru nomaiņā un pārstāvja ceļa izdevumi. Nozagtos akumulatorus SIA /Nosaukums A/ atguva pirmstiesas procesā.

Kriminālprocesā Nr.11310042310, no kura izdalīts šis kriminālprocess, līdz vienošanās noslēgšanas brīdim iztiesāšanā notiesātie /pers. C/ un /pers. B/ labprātīgi atlīdzināja kaitējumu SIA /Nosaukums A/ kopsummā 140,53 Ls jeb 199,96 EUR apmērā. Savukārt neatlīdzinātā kaitējuma kompensācijas daļa veidoja 71,07 Ls jeb 101,12 EUR, kuru /pers. A/ ir atlīdzinājis līdz šīs lietas iztiesāšanai.

Ņemot vērā to, ka mantiskā kaitējuma kompensācija cietušajai SIA /Nosaukums A/ atlīdzināta pilnā apmērā, šajā kriminālprocesā tiesai nav pamata noteikt kaitējuma kompensāciju.

Procesuālie izdevumi.

Šajā kriminālprocesā apsūdzētā /pers. A/ aizstāvību iztiesāšanā īstenoja zvērināta advokāte M.Kozlovska. Aizstāve sniedza valsts nodrošināto juridisko palīdzību atbilstoši Kriminālprocesa likuma 71.panta 2.punktā paredzētajām apsūdzētā tiesībām.

Par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu samaksas kārtība un apmērs nosakāms atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" pēc juridiskās palīdzības sniedzēja paziņojuma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā (paziņojums).

Saskaņā ar aizstāves paziņojumu darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. A/ iztiesāšanā ir 95,34 EUR.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Tiesas vērtējumā procesuālo izdevumu, kas saistīti ar aizstāves sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību iztiesāšanā, piedziņa var būtiski ietekmēt apsūdzētā apgādībā esošā mazgadīgā bērna mantisko stāvokli, kas ietver materiālo vajadzību nodrošinājumu sabiedrības vismazāk aizsargātajiem locekļiem, par kādiem jāuzskata bērni.

Ņemot vērā minēto, tiesa novērtē apsūdzētā /pers. A/ mantisko stāvokli kā tādu, kas izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Pamatojoties uz konstatēto, tiesa nolēma apsūdzēto /pers. A/ atbrīvot no maksas par juridisko palīdzību iztiesāšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu un šos procesuālos izdevumus, kas ir 95,34 EUR, segt no valsts līdzekļiem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta piekto daļu.

Lietiskie pierādījumi.

Tiesai nav jālemj jautājums par lietiskajiem pierādījumiem, jo nozagtās mantas atgūtas un pirmstiesas procesā atdotas īpašniekam.

Drošības līdzeklis un soda izciešanā ieskaitāmais laiks.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piektās daļas noteikumiem soda izciešanā jāieskaita aizturēšanā pavadītais laiks no 2010.gada 24.oktobra līdz 2010.gada 25.oktobrim (aizturēšana lietā Nr.11310042310 pirms lietas sadalīšanas), kā arī apcietinājumā pavadītais laiks no 2016.gada 28.februāra līdz

2016.gada 18.aprīlim, ņemot vērā Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu.

Sadalot kriminālprocesu Nr.11310042310 ar Ogres rajona tiesas 2014.gada 13.marta lēmumu, kurš bija pamats šā kriminālprocesa Nr.13310000114 uzsākšanai, pirmstiesas procesā apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – un papildu drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – grozīti uz apcietinājumu.

Ņemot vērā soda izciešanā ieskaitāmo laiku, jāatzīst, ka piespriestais sods ir izciests, līdz ar to apcietinājums kā drošības līdzeklis jāatceļ, jo zudis tā piemērošanas pamats.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.-524., 527., 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo, otro daļu

tiesa nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.)* **un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 3.punktu, sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (simtu) stundām.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/m soda izciešanā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2010.gada 24.oktobra līdz 2010.gada 25.oktobrim (aizturēšana lietā Nr.11310042310 pirms lietas sadalīšanas), **kā arī no 2016.gada 28.februāra līdz 2016.gada 18.aprīlim un, ņemot vērā Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu, ATZĪT, ka /pers. A/ piespriesto SODU ir IZCIETIS.**

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atcelt ar sprieduma pasludināšanas dienu un /pers. A/ atbrīvot tiesas zālē 2016.gada 18.aprīlī.

SIA /Nosaukums A/ kaitējuma kompensāciju nenoteikt, ņemot vērā nodarītā zaudējuma pilnīgu atlīdzināšanu.

Atbrīvot /pers. A/ no maksas par juridisko palīdzību un procesuālos izdevumus par aizstāves M.Kozlovskas darbu iztiesāšanā 95,34 EUR (deviņdesmit pieci *euro* un 34 centi) **apmērā segt no valsts līdzekļiem.**

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Ogres rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 2.maijs.

Tiesnese Z.Kusiņa